

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6185

гр. София, 14.11.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
закрито заседание на 14.11.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разглежда дело номер **3281** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК. Образувано е по молба на адв. С. Ж. – пълномощник на жалбоподателя по делото [фирма] за изменение на решение №2935 /15.06.2011г. по адм. дело № 3281/2010. по описа на АССГ, 6-ти състав в частта за разноските.

Молителят иска да бъде изменено решението в частта за разноските като съдът присъди направените разноски за платено адвокатско възнаграждение в пълен размер. Подкрепя искането си с доводите: - платеният хонорар е в рамките на определения неснижаем размер съгласно § 2 от Наредба № 1/2004г. на ВАС; делото представлява фактическа и правна сложност; необосновано е в решението е принизена ролята и участието на адвокат за изясняване и решаване на спора.

Ответникът – Директора на Дирекция „ОУИ” – С. и СГП в дадения им съгласно чл.248, ал2 от ГПК срок не представят отговор по молбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на наличните по делото фактически данни приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата с правно основание чл. 248, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 144 АПК е подадена от надлежна страна – жалбоподател по адм. дело № 3281/2010. по описа на АССГ, 6-ти състав и в срока за обжалване на решението, чието изменение се иска (подадено е на 16.06.2011г.), считано от датата на връчването му (15.06.2011г.), поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

С решение №2935 /15.06.2011г. по адм. дело № 3281/2010. по описа на АССГ, 6-ти състав е отменил по жалба на [фирма] Акт за прихващане или възстановяване № 901975/29.01.2010г., издаден от М. И. С. – ст. инспектор по приходите и Г. Г. Х. – гл.инспектор по приходите при ТД на НАП – С., Офис Л., потвърден с решение № 428/29.03.2010г. на директора на Дирекция “ОУИ”–С. при ЦУ на НАП и върнал

преписката на компетентния орган по приходите при ТД на НАП-С. за издаване на нов акт за прихващане или възстановяване по искане вх.№ 2219/203/29.12.2009г. на [фирма], при спазване на указанията в настоящото решение по тълкуване и прилагане на закона. При този изход на спора в полза на жалбоподателя са присъдени деловодни разноски като ответникът е осъден да му заплати сумата 3250 лв. за държавна такса и възнаграждение за адвокат. В решението си съдът е изложил мотиви защо е определил такъв размер на възнаграждението, които и след отчитане доводите на жалбоподателя в молбата му за изменение на решението, поддържа. В правомощията на съда е да извърши преценка при присъждане на възнаграждението, включително и ако намери, че в частта му на възнаграждение за адвокат е прекомерно да го определи в по-нисък от заявения размер и то без оглед на действителната правна и фактическа сложност. Предвид изричната специална спрямо правилата в ГПК уредба в ДОПК – чл.161, ал.2 съдът и служебно, без възражение на другата страна за прекомерност, може да преценява такава при определяне окончателния размер на разноските, присъждани по делото.

В случая съдът намира присъденото с решението си възнаграждение за определено както в съответствие с действителната правна и фактическа сложност на делото, в това число процесуалните действия на страната, така и на правилата на чл.161, ал.2 от ДОПК за намаляване на прекомерното възнаграждение на адвокат. По отношение на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът намира, че независимо от изписания обем на решението, с оглед естеството на спорния казус – такъв по преценка законосъобразността на данъчен акт от вида на актовете за прихващане и възстановяване, и съобразно процесуалните действия на страната с право на разноски по него, определеният с решението размер на разноските за адвокатско възнаграждение съответства именно такъв размер на адвокатско възнаграждение. Участието на ангажирания след изготвяне на жалбата адвокат, в хода на процеса (договорът за правна помощ е сключен след образуване и насрочване на делото, с предмет е процесуално представителство по вече образуваното дело, което представителство е осъществено в едно заседание, без доказателствени искания, освен становище по доказателствата и уточнение по представените, и без подробни аргументи за защита по съществуващото на спора напр. в писмена защита).

В резултат от горното и съобразно посочената в договора сума от 6 400 лв. съдът е констатирал прекомерност на адвокатския хонорар в този размер и е направил преценка по реда на чл.161, ал.2 от ДОПК за присъждането му в по-нисък размер в рамките на минимално определения размер съобразно чл.36 от ЗА. Съгласно разпоредбата размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/9.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет за работа от процесния вид е предвиден минимален размер 650 лв. + 2 % за горницата над 10 000 лв., с който размер съдът се е съобразил. Настоящият състав споделя становище, че размерът, под който не може да намали разноските при прекомерност е минимално определения (еднократен) размер на възнагражденията в Наредбата, с аргументите че: 1) Разпоредбата на чл.36 от ЗА не предвижда законова делегация адвокатския съвет да ограничи допълнително освен законодателя правомощията на съда при прилагане на чл.78, ал.5 от ГПК, освен законодателната делегация, регламентираща правото на органите на Адвокатурата да определят минималните размери на адвокатските

възнаграждения; 2) В случая чл.161, ал.2 от ДОПК е специален и изричен и изключва субсидиарното пилложение на ГПК (в това число чл.78, ал.5 от ГПК, ако се приеме за допустимо ограничаването му с тройният размер съгл. § 2 от ДР на Наредбата).

Предвид всичко изложено молбата на жалбоподателя в процеса с правно основание чл. 248 от ГПК за изменение на съдебния акт в частта за разносните се явява неоснователна и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал.1 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на [фирма] за изменение на решение № 2935 от 15.06.2011г. по адм.дело № 3281/2010г. на АССГ в частта на разносните.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис да се връчи на страните и СГП.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: